

ЗАЙЧЕТО ПИТЪР™
КОЛЕДА
идва

Text and illustrations copyright © Frederick Warne & Co. Ltd, 2020
Text by Rachel Boden
Peter Rabbit™ & Beatrix Potter™ Frederick Warne & Co.
Frederick Warne & Co. is the owner of all rights, copyrights and
trademarks in the Beatrix Potter character names and illustrations

Printed in China

© Калина Бахчеванова, превод, 2020 г.
© Книгоиздателска къща „Трул“, 2020 г.

ISBN 978-954-398-640-8

ЗАЙЧЕТО ПИТЪР™ КОЛЕДА идва

Превод от английски
Калина Бахчеванова

*Как да
четете тази
книга*
с. 7

1.
декември
с. 8
*
Коледен календар
с. 11

2.
декември
с. 13
*
Коледна разходка
с. 17

13.
декември
с. 72
*
*Картичка от зайчето
св отпелатци
от првсти*
с. 76

14.
декември
с. 78
*
*Какво да ти дам
за Коледа?*
с. 81

15.
декември
с. 82
*
*Весела гервеношуйка
от шишарка*
с. 86

3.
декември
с. 18
*
Коледни украшения
с. 22

4.
декември
с. 24
*
*Писмо до Дядо
Коледа*
с. 28

5.
декември
с. 29
*
Снежинки на елхата
с. 32

16.
декември
с. 88
*
Коледна пиеса
с. 91

17.
декември
с. 92
*
*Подаръчна картичка
водлива зеленка*
с. 96

18.
декември
с. 98
*
*Разделител за книги
св зайге*
с. 102

6.
декември
с. 34
*
Коледни картички
с. 38

7.
декември
с. 40
*
Коледни тикс найове
с. 44

8.
декември
с. 46
*
*Турлянди от
картиени зайгета*
с. 50

9.
декември
с. 52
*
*Колаж на ледена
пързакка*
с. 56

19.
декември
с. 104
*
*Торска картичка под
лунна светлина*
с. 108

20.
декември
с. 110
*
*Коледна елха
от картиена тития*
с. 114

21.
декември
с. 116
*
Отърница от паста
с. 120

10.
декември
с. 58
*
Нейте коледни песни
с. 61

11.
декември
с. 62
*
Добри дела за Коледа
с. 65

12.
декември
с. 66
*
*Снежни зайгета
от марципан*
с. 70

22.
декември
с. 122
*
*Етикети за коледни
подаръци*
с. 126

23.
декември
с. 128
*
*Коледна картичка
на зиг-заг*
с. 132

24.
декември
с. 134
*
Коледна горанге
с. 138

25.
декември
с. 140

Как да четете тази книга

ТАЗИ коледна приказка за Зайчето Питър е разказана в 25 глави – една за всеки ден от първи декември до Коледа, 25-и декември. Ако четете по една глава на ден, ще стигнете до последната глава точно в коледния ден!

В края на всяка глава има нещо коледно, с което да се занимавате (ако искате, разбира се). Тези занимания са лесни, много забавни, в духа на празниците.

Весела Коледа!

1.
декември

ЗАЙЧЕТО ПИТЪР и братовчед му Бенджамин се разхождаха заедно в гората.

- Първи декември е! - извика Бенджамин.

- Нямам търпение да гоїде Коледа! - възкликна Питър.

- Какво искаш за Коледа? - попита братовчед му. - Аз искам топка, която да отскача хубаво. Искам да я тупкам в земята и гърветата. И да я хвърлям във въздуха, а после да я хващам. Да, една подскачаща топка би била чудесен подарък.

- Хммм - замисли се Питър. - Аз искам печени кестени, картофи, пащърнак, моркови, коледен пай, торта...

Бенджамин се разсмя.

- Така или иначе ще ги получиш. Всички ще ядем от тях. Храната е второто най-хубаво нещо на Коледа. След подаръците, разбира се!

Питър поклати глава.

- Храната е най-хубавото. Несъмнено.

Двамата братовчеди продължиха да спорят по пътя през гората. Бяха тръгнали към градината на господин Макгрегър, за да видят какво ще намерят.

Щом стигнаха до градинската порта, зайчетата мъкнаха и се провряха под нея.

- Виждаш ли котката? - прошепна Бенджамин.

- Не. Нито господин Макгрегър. Безопасно е, хайде! - отвърна Питър.

Пред тях имаше лека с репи.

- Проблемът с репите е, че са много тежки - отбеляза замислено Питър.

- Проблемът с репите е ровенето - каза Бенджамин.

Питър се огледа и видя лопатката на господин Макгрегър, опряна на бараката за инструменти. Но беше прекалено голяма за малко зайче като него. Щеше да се наложи да използва лапите си. За щастие зайците ги бива в ровенето.

- Хайде, Бенджамин! - каза Питър. - Представи си каква супа ще направи майка ми от ряпата. Хайде да изровим една!

Бенджамин се огледа изплашено, но не видя причина да откаже на Питър и започна да рови.

Небето беше ясно, но се усещаше хлад във въздуха. Скоро обаче двете зайчета вече не го забелязваха. Главите им бяха наведени, лапите им ринеха пръстта, а малките им опашчици се поклащаха, докато ровеха земята около ряпата.

- Сега гърпаме! - рече Питър.

Бенджамин кимна, прекалено задъхан, за да говори.

Никой от двамата не забеляза котката на оградата.

Питър хвана листата на ряпата, а Бенджамин хвана Питър.
– Готов ли си? – попита Питър. – Дърпай!
Загърпаха. Ряпата не помръдна. Отново загърпаха. Ряпата пак не помръдна.

Котката не сваляше поглед от тях, докато бавно и тихо се промъкваше зад гърбовете им.

– Последен опит! – викна Питър. – Почти успяхме, усещам го!
Бенджамин изпитваше известни съмнения, но не каза нищо.

Тогава се случиха две неща едновременно. Котката скочи към зайците, а ряпата изскочи и полетя във въздуха. Литна над главите на Питър и Бенджамин... и удари котката право в муцуната. Чу се силен писък. Имаше две много стреснати зайчета и една голяма ряпа на земята зад тях.

Котката тръсна глава, явно зашеметена, и се изниза между репите. Питър и Бенджамин се спогледаха. Бяха прогонили котката и имаха ряпа! Беше прекрасен ден.

А сега как да занесат ряпата у дома?

Коледен календар

Ще имате нужда от:

- 1 картон в ярък цвят с размер А4
- 1 лист зелена хартия размер А4
- 2 листа бяла хартия А4
- Моливи и флумастери
- Ножица
- Лепило

1. Изберете картон в ярък цвят за фон.
2. Сгънете лист зелена хартия на две по дължина, за да получите дълъг, тънък правоъгълник.
3. Нарисувайте очертанието на половинка от коледна елха откъм сгъвката.
4. Внимателно изрежете елхата и я разгънете.
5. Залепете елхата на цветния картон.
6. След като лепилото изсъхне, нарисуйте 24 малки коледни картинки, където ви харесва по елхата и картоната. Може да нарисувате звезди, снежинки, свещи, снежни човеци или дори Дядо Коледа!
7. Сега направете вратички за календара: нарисуйте 24 квадратчета на белия лист хартия. Всяка вратичка трябва да е достатъчно голяма, за да покрие напълно една от рисунките.
8. Изрежете вратичките. Намажете с лепило единия ръб на първата вратичка и я залепете за картоната така, че когато е „затворена“, да покрие една рисунка. Повторете с останалите вратички.
9. Напишете на всяка вратичка номер от 1 до 24.

БЕШЕ втори декември. Питър и сестрите му решиха, че е време за елха и отидоха да говорят с майка си.

- Добре, но нека да е малка елхичка - съгласи се тя, докато бъркаше яхнията с ряпа, която щяха да хапнат за вечеря.

- Благодаря, мамо! - отвърна Флопси. - Ще изберем перфектната елха!

- Но къде ще я намерим? - попита Пухинка.

- О, ще я намерим - заяви уверено Питър, макар да не беше много сигурен къде.

Зайчетата подадоха нослета от хралупата. Въздухът беше чист и хладен. Беше идеално време за търсене на коледна елха.

- Нека погледнем долу край езерото - предложи Монси.

Но там откриха само храсти бодлива зеленика и братовчед си Бенджамин.

- Дали не можем да използваме бодлива зеленика вместо елха? - попита Пухинка.

- Не - каза Питър. - Няма да е същото.

Зайчетата поканиха Бенджамин да се присъедини към тях и продължиха да вървят

през гората. Скоро видяха табела върху един храст – „Коледни елхи насам“. Тя сочеше към още храсти.

Питър бе възхитен.

– Какво ви казах?! – извика той и се втурна напред.

Сестрите му го последваха, но скоро се блъснаха в гърба му, защото той спря внезапно. Питър бе видял добре облечен господин да стои до няколко елхички. Господинът имаше пухкава червена опашка.

– Лис-Лисан! – ахна Питър.

– Добро утро – поздравя го лисицата, гладейки мустачки. Поклони се на уплашените зайци. – Моля, елате да си изберете елха!

Зайците останаха неподвижни.

– О, хайде, съвсем безопасно е – рече Лис-Лисан. – Почти дойде Коледа, все пак. Просто показвам добра воля към своите другари горски същества, като им предоставям елхи, които могат да украсят.

С тези думи той отстъпи и почти влезе в храстите.

– Вижте, обещавам, че ще остана тук, докато оглеждате елхите.

– Какво ще правим? – прошепна Пухинка.

– Да бягаме към къщи! – отвърнаха в един глас Флопси и Монси.

– Но имаме нужда от елха! – възрази Питър. Погледна внимателно Лис-Лисан и видя, че той гледа във всички други посоки, само не и към зайците. – Предлагам да изберем една елхичка, да я грабнем и да бягаме.

– Но как ще я отрежем? – попита Пухинка.

– Аз ще ви я отрежа, мило момиче! – подвикна Лис-Лисан.

– Той ни подслушва! – изсъска Флопси.

Но Питър се чувстваше смел. Беше забелязал една елхичка, малко по-висока от него самия. Беше идеална.

– Моля, отрежи ето тази – подвикна той и я посочи.

Лис-Лисан се усмихна, взе от земята брадвичка и замахна с нея към елхичката. Тя падна веднага.

– Елате да си я вземете! – подкани той зайците.

Те се приближиха и хванаха елхичката.

– Ще трябва да я занесем до къщи – каза Питър, хвана върха на елхата и изличките му влязоха в лицето. – Вие хванете ствола!

Питър усети как дървото се издига, но когато се опита да го понесе напред, не можа да помръдне.

– Питър! – изпищя Флопси. – Той ме хвана!

Питър се обърна и видя, че Лис-Лисан държеше Флопси за опашката. Бяха заловени!

- Много съжалявам - облиза устни Лис-Лисан, - но реших, че трябва да получа някакво заплащане.

Питър пусна своя край на елхата и му хрумна идея. Бързо зашепна в ушите на другите. Заедно изтичаха зад гърба на Лис-Лисан.

- Ау! Ау! - извика Лис-Лисан пусна Флорси. - Какво става?

Ставаше това, че Питър, Монси и Пухинка го бодяха по краката с остри иглички. Хитрата лисица изобщо не го очакваше!

- Бързо! Бягайте! - извика Питър и зайците заподскачаха към къщи с пълна скорост.

Нямаха елха, но знаеха къде да я намерят. Затова по-късно вечерта Питър, Монси и Пухинка излязоха отново. Промъкнаха се обратно в храстите и занесоха гървото у дома си.

Флорси не посмя да иде с тях, но нямаше от какво да се страхува. Лис-Лисан отдавна си бе отишъл. Не искаше пак да го набодат!

Коледна разходка

Декември вече е тук и има много празнични неща, за които да се оглеждате, когато сте навън. Позабавлявайте се на коледна разходка и вижте колко от тези неща можете да намерите.

1. Коледни лампички
2. Коледна елха за прозорец
3. Коледни украси в магазин
4. Листа и плодове на бодлива зеленика
5. Имел
6. Сняг!
7. Снежен човек - или дори снежно зайче!
8. Червеношийка
9. Коледен базар
10. Коледни пайове
11. Шапки, шалове и ръкавици
12. Свещи

МАЙКА ЗАЙКА беше много доволна от елхата. Пасна идеално в едно ъгълче на хралупата. За нещастие обаче, докато зайчетата я носеха към дома, Питър бе толкова зает да гледа назад и да наставлява сестрите си как да я държат, че се спъна в един корен и си нарани глезена. Сега седеше с един крак вдигнат на столче, а кърпичката на майка му бе увита около лапата.

- Моля те, донеси ми малко лентички - помоли той Монси. - И аз искам да участвам!

Момчетата бяха заети да правят украшения за елхата. Майка Зайка им бе дала цветни лентички и Флопси, Монси и Пухинка ги връзваха на панделки по клонките. Засега всички бяха по ниските клони, които зайчетата можеха да стигнат. Питър виждаше празно място по-нагоре, което много искаше да запълни.

- Не, Питър, ти трябва да си седиш - засуети се майка му. - Не се изправяй на моя крак!

- Но вече се чувствам добре, мамо - възрази Питър. Изправи се, олюля се и седна обратно.

Монси го съжали и му донесе весела лентичка на шотландско каре. Миналата година братовчед им Финли им бе изпратил подарък чак от Шотландия, вързан с тази лентичка.

Питър се опита да я върже на панделка, но все не се получаваше. Понякога клуповете ставаха прекалено големи, друг път - прекалено малки, а дори когато се окажеха идеални, панделката внезапно се развързваше без причина. Питър погледна панделките на сестрите си. Бяха безупречни!

Той въздъхна тежко.

- Искаш ли да ти помогна, Питър? - попита мило Пухинка.

- Не! - сонна ѝ се той. - Така или иначе няма да правя панделки. Ще направя шишарка - каза той и смачка лентичката си на топка.

- Така няма ли да изглежда просто като безформена буца? - попита Пухинка.

- Шишарка е! - настоя той, стана и заподскача на един крак.

Беше доста трудно да запази равновесие на един крак, докато се протягаше да сложи шишарките от лентички на елхата. Особено когато падаха, което се случваше често. Питър взе да се ядосва.

- Внимавай с панделките ми! - изпуска Флопси, когато особено голяма безформена буца лентички падна и събори няколко панделки.

- О, стига! - каза рязко Питър. - Така и така има твърде много.

- Питър! - скара му се Майка Зайка. - Бъди по-мил! - Тя забърза към най-далечния край на хралупата, за да смени чаршафите на леглата.

- Трябва ми нещо, с което да ги закрепя - каза Питър.

- Знам как се прави лепило! - викна Мопси. - Трябва само да смесим вода и брашно в тази купа.

И така Питър и Мопси замесиха лепилото. След това Питър се върна на подскоци обратно до елхата и започна да лепи своите шишарки по клоните.

Но когато се протегна по-нависоко, той се олюля на здравия си крак и преди да се усети вече падаше...

Питър пусна купата, тя полетя във въздуха и се разби на пода с трясък. Питър и дървото бяха покрити с лепило.

- Добре ли си? - възкликна майка му и се завтече към него.

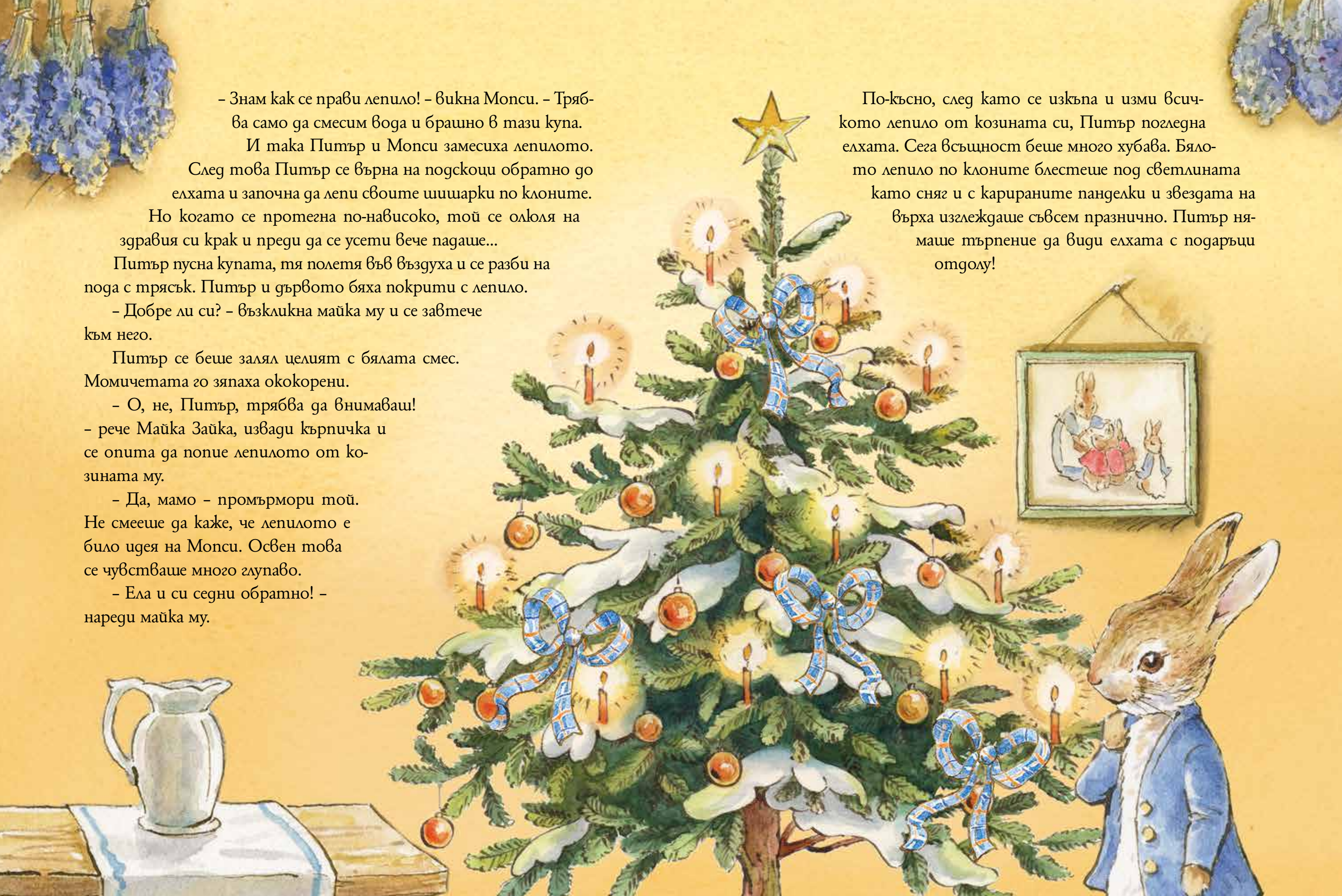
Питър се беше залял целият с бялата смес. Момичетата го зяпаха ококорени.

- О, не, Питър, трябва да внимаваш!
- рече Майка Зайка, извади кърпичка и се опита да поипе лепилото от козината му.

- Да, мамо - промърмори той. Не смееше да каже, че лепилото е било идея на Мопси. Освен това се чувстваше много глупаво.

- Ела и си седни обратно! - нареди майка му.

По-късно, след като се изкъпа и изми всичкото лепило от козината си, Питър погледна елхата. Сега всъщност беше много хубава. Бялото лепило по клоните блестеше под светлината като сняг и с карираните панделки и звездата на върха изглеждаше съвсем празнично. Питър нямаше търпение да види елхата с подаръци отгоду!

Коледни украшения

Ще имате нужда от:

Картон с размер А4 в ярък цвят
Чаена чаша или кръгла чинийка, около която да рисувате
Флумастери, пастели и стикери
Ножници
Перфоратор
Панделки

1. Изберете картон в ярък цвят.
2. Нарисувайте кръгове върху картонa, използвайки чаша или чинийка, около която да чертаете.
3. Внимателно изрежете кръговете.
4. Украсете двете страни на кръговете, за да ги превърнете в красиви украшения за елха. Можете да рисувате, да лепите неща, да оцветявате – каквото ви харесва!
5. Помолете възрастен да ви помогне да направите дупка в горния край на всяко украшение с перфоратора.
6. Отрежете панделка за всяко украшение – около 10 см стигат.
7. Вкарайте панделките в дупките и ги вържете.
8. След като украшенията ви изсъхнат, ги закачете на коледната си елха!

В ръката му беше не списъкът, а писмото до
Дядо Коледа!

БЕНДЖАМИН И ПИТЪР отиваха в магазина на Рижко и Шаро.
На Майка Зайка ѝ трябваха продукти за коледните пайове.

- Не яж нищо от покупките по пътя към дома!

Питър тъжно обеща да не яде. Флорси си спомни, че близо до
магазина имаше пощенска кутия.

- Защо не пуснеш писмата ни до Дядо Коледа, Питър?

Питър бе написал кратко писмо, в което молеше за любими-
те си храни. Сестрите му не дадоха да види техните, но питаха
майка си дали са написали правилно думата „еленчета“.

- Ето списък с продуктите, които ми трябва - каза Майка
Зайка. Питър и Бенджамин прибраха писмата и списъка в джобо-
вете на палтенцата си и се затичаха през гората към магазина.

Първо спряха на пощенската кутия и пуснаха всички писма.
Питър се надяваше Дядо Коледа да разчете почерка му.

После влязоха в магазина на Рижко и Шаро. Прасчо Любезни
оглеждаше ментовите захарни бастунчета.

- Здравсти, Питър - поздрави го Прасчо. - И ти ли ще си
купуваш захарни бастунчета?

- Не - отвърна тъжно Питър. - Не са в списъка на мама.

Той бръкна в джоба си и извади списъка, за да про-
вери какво трябваше да купи, но - о, не!

- Бенджамин! - възкликна Питър. - Пуснал съм списъка на мама в пощенската кутия!

- Защо не провериш дали не можеш да го извадиш? - предложи Прасчо. - Още не са прибрали пощата.

- Добра идея! - отвърна Питър.

Тримата изтичаха от магазина и спряха до пощенската кутия. Питър първо пусна писмото до Дядо Коледа.

След това си свали палтенцето и пъкна лапа в процена. Опитва се да бръкне толкова надълбоко в кутията, колкото бе възможно, но процеят за писмата бе много тесен.

- Питър! - извика шокиран Бенджамин. - Не трябва да правиш така!

- Мисля, че напипвам нещо - каза Питър, ровейки с лапа. Вече цялата му ръка беше в пощенската кутия.

- Списъкът ли е? - попита Прасчо.

- Не знам - отговори Питър.

Точно тогава мишките, които пазаруваха в магазина, ги подминаха с пакетите си. Питър се престори, че просто се е облегал на пощенската кутия.

- Ох! - възкликна той, след като мишките отминаха. - Мисля, че си заклеших ръката.

- Но хвана ли списъка? - попита Бенджамин.

- Не - призна Питър. - Не мога да стигна толкова дълбоко. Ох, помощ!

Прасчо и Бенджамин се спогледаха. Заедно хванаха Питър и го гърпнаха.

- ОООООХ! - изпищя Питър. - Боли! - оплака се той.

След още малко гърпане стана ясно, че ръката е заклещена.

- Ще уда да потърся помощ - каза Прасчо Любезни. Сякаш мина цяла вечност, преди да се върне, понесъл малка бутилка.

- Взех олио - обясни загъхан той. - Трябва да направи ръката ти по-хлъзгава.

Прасчо внимателно изля малко олио върху козината на Питър и частта от ръката му, която се беше заклешила в процена.

- Ох! - отново каза Питър.

- Сега се опитай да си извадиш ръката - посъветва го Прасчо, - ама бавно.

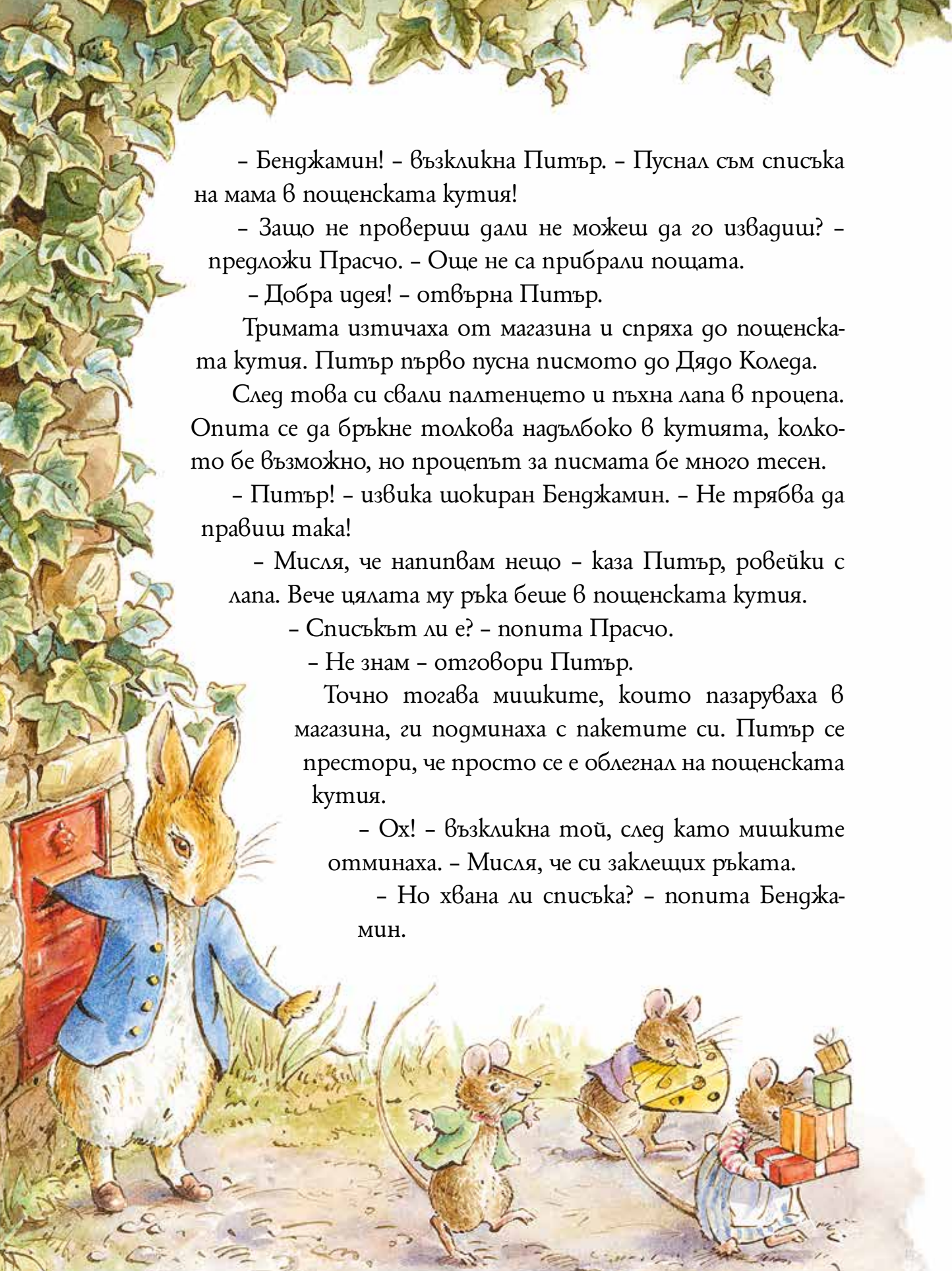
Трябваша няколко опита, но малко по малко наранената и мазна ръка на Питър започна да се изхлужва от процена. Накрая той се освободи.

- Благодаря ти, Прасчо! - каза Питър, като внимаваше да не си мърда много ръката.

- Моля - отвърна Прасчо. - А сега да върнем това олио на Шаро.

Тримата се върнаха в магазина. Питър се опита да не капе мазнина навсякъде. За щастие, Рижко знаеше рецептата за коледни пайове и успя да претегли точното количество френско грозде и стафиди, които бяха необходими на Майка Зайка.

Щом Питър се върна у дома, майка му забеляза, че го боли ръката. Затова го изкъпа и внимателно го превърза с нова кърпичка.

Писмо до Дядо Коледа

Защо не напишете писмо до Дядо Коледа, също като Зайчето Питър? Ето го писмото на Питър за пример:

Скъпи Дядо Коледа,

Казвам се и съм на години.

Мази година бях много послушен. Бях мил и любезен.

Играех често с приятелите си и си прибирах играчките.

Може ли за Коледа да получа

На Бъдни вечер ще оставя за теб коледен пай и мляко.

Ще оставя и моркови за елечетата ти.

С много обич,

.....

ФЛОПСИ, МОПСИ и ПУХИНКА щяха да играят снежинки в коледното представление. Много ги биваше в пируетите. Щяха също и да пеят. Толкова често репетираха песничката си в хралупата, че вече и Питър я знаеше дума по дума.

В следобед преди представлението сестричките бяха много въодушевени. Флопси вече се беше блъснала два пъти в коледната елха, докато правеше пируети, а Мопси не спираше да пие горещ сок от боровинки, защото я беше страх, че си е изгубила гласа.

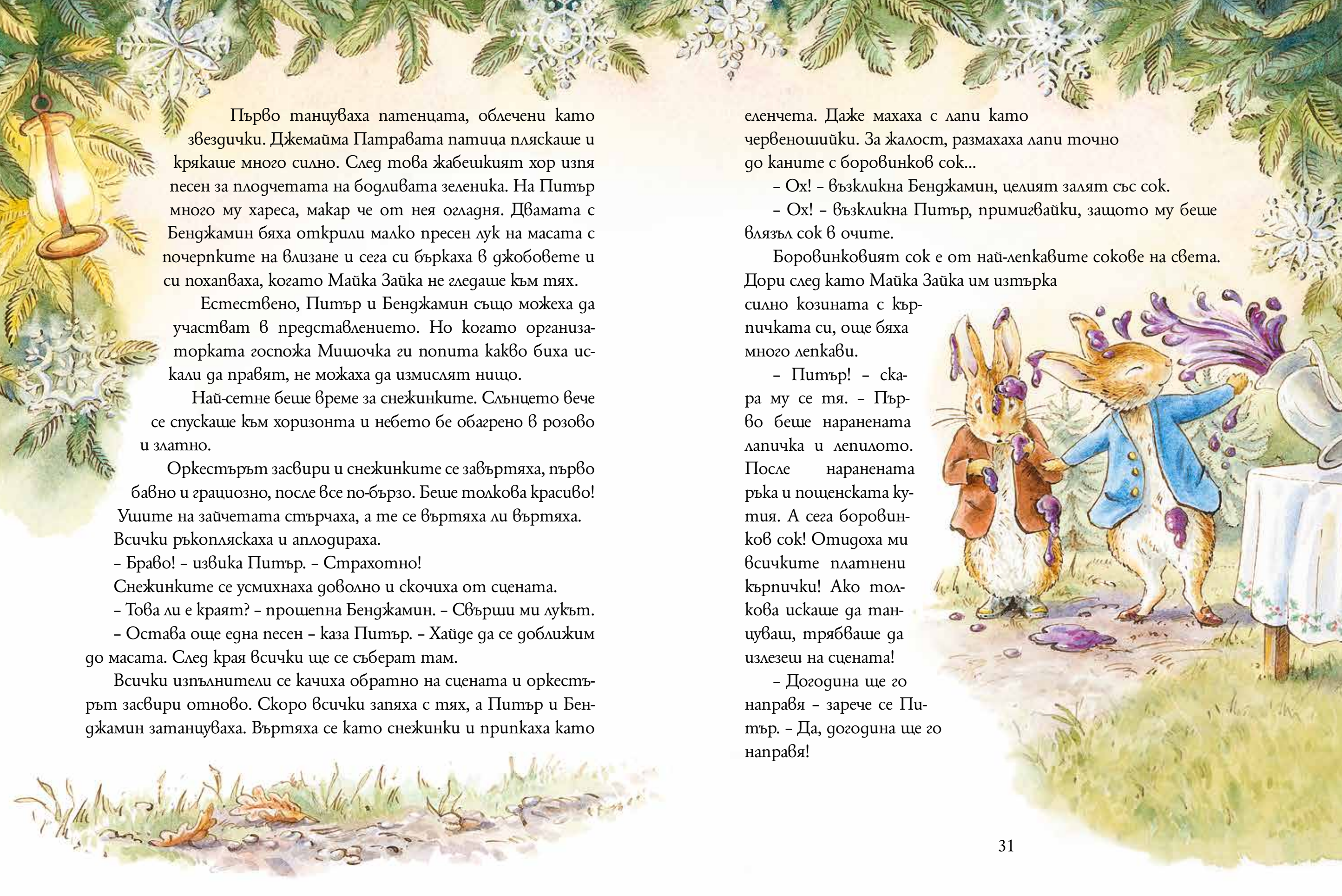
- Очакваш ли с нетърпение да ни гледаш, Питър? - попита Пухинка, след като подскочи пред него и се завъртя в пирует.

- Очаквам с нетърпение да спрете да репетирате - отвърна госта кисело Питър.

- Хайде сега, Питър - намеси се майка им. - Аз очаквам с нетърпение да ви видя на сцената, милички - добави тя. Беше направила на сестрите костюми на снежинки, в които изглеждаха много сладки.

Питър и Бенджамин щяха да гойдат да гледат представлението на момичетата. И двамата биха предпочели да гледат истински снежинки да се въртят във въздуха, но нямаше помен от сняг.

Представлението щеше да се проведе на малка сцена от дървени трупи на една полянка. Всички се бяха събрали да гледат, даже Стария Браун, бухалът, който специално се беше събудил рано.

Първо танцуваха патенцата, облечени като звездички. Джемайма Патравата патица пляскаше и крякаше много силно. След това жабешкият хор изпя песен за плодчетата на бодливата зеленика. На Питър много му хареса, макар че от нея огладня. Двамата с Бенджамин бяха открили малко пресен лук на масата с почерпките на влизане и сега си бъркаха в джобовите и си похапваха, когато Майка Зайка не гледеше към тях.

Естествено, Питър и Бенджамин също можеха да участват в представлението. Но когато организаторката госпожа Мишочка ги попита какво биха искали да правят, не можаха да измислят нищо.

Най-сетне беше време за снежинките. Слънцето вече се спускаше към хоризонта и небето бе облачено в розово и златно.

Оркестърът засвири и снежинките се завъртяха, първо бавно и грациозно, после все по-бързо. Беше толкова красиво! Ушите на зайчетата стърчаха, а те се въртяха ли въртяха. Всички ръкопляскаха и аплодираха.

- Браво! - извика Питър. - Страхотно!

Снежинките се усмигнаха доволно и скочиха от сцената.

- Това ли е краят? - прошепна Бенджамин. - Свърши ми лукът.

- Остава още една песен - каза Питър. - Хайде да се доближим до масата. След края всички ще се съберат там.

Всички изпълнители се качиха обратно на сцената и оркестърът засвири отново. Скоро всички запяха с тях, а Питър и Бенджамин затанцуваха. Въртяха се като снежинки и припяха като

еленчета. Даже махаха с лапи като червеношийки. За жалост, размахаха лапи точно до каните с боровинков сок...

- Ох! - възкликна Бенджамин, целият залят със сок.

- Ох! - възкликна Питър, примигвайки, защото му беше влязъл сок в очите.

Боровинковият сок е от най-лепкавите сокове на света. Дори след като Майка Зайка им изтърка силно козината с кърпичката си, още бяха много лепкави.

- Питър! - скара му се тя. - Първо беше наранената лапичка и лепилото. После наранената ръка и пощенската кутия. А сега боровинков сок! Отидоха ми всичките платнени кърпички! Ако толкова искаше да танцуваш, трябваше да излезеш на сцената!

- Догодина ще го направя - зарече се Питър. - Да, догодина ще го направя!

